

med den traktat kommer der ikke mere union. Det er på baggrund af det løfte, statsministeren gav vælgerne, at den debat i dag nu finder sted, hvor vi skal tage stilling til spørgsmålet om militærunion, ny unionstraktat, om Danmark skal sidde i en militærkomité, selv om vi har en forsvarsundtagelse, der forbyder det.

Det er hovedtemaerne i den debat, som vi skal have i dag. Jeg var glad for, at vi havde et møde i sidste uge, men vi nåede desværre frem til den konklusion efter mødet, at regeringen har tænkt sig at gå ind og sidde med ved bordet i den militære union, selv om vælgerne har taget stilling til en undtagelse, der meget klart og tydeligt siger, at Danmark står uden for den militære union, og jeg håber virkelig, statsministeren her under debatten kan komme med en overordentlig god forklaring om, hvad det er, den danske regering vil gå ned og sige på det kommende topmøde i Helsinki.

Jeg håber, vi får en god debat, for det er i hvert fald en utrolig nødvendig debat også at få ud i befolkningen, inden regeringen nu begynder at trække os ind i en hel masse ting, som den helt åbenlyst ikke har noget mandat til at gøre.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg håber også ligesom hr. Jacob Buksti og hr. Keld Albrechtsen, at vi får en god debat.

Hvad er en god debat? En god debat er for mig en debat, som handler om indhold, som handler om: Hvor er det, vi vil hen? Som handler om en offensiv dagsorden og ikke en defensiv. En god debat er for mig, at vi et øjeblik lægger alle flosklerne til side, lader være at bruge små velkendte tricks som mistænkeliggørelse, fejlciater og den slags, men virkelig for en gangs skyld får en seriøs debat om Europas fremtid og Danmarks placering heri.

Det vil jeg gerne gøre et ydmygt forsøg på i dag, når vi nu skal se nærmere på, hvordan det egentlig forholder sig. For det er jo rigtigt, der sker noget i de kommende år ikke alene i Danmark, men også i Europa. Det mener jeg ikke vi skal være kedede af. Det mener jeg heller ikke vi skal betragte som noget negativt. Jeg mener tværtimod, at vi skal glæde os over, at der er et europæisk samarbejde, som tager det 21. århundredes udfordringer op alvorligt og offensivt. Jeg mener, vi skal glæde os over at kunne

være sammen med de kræfter i Europa, der ikke appellerer til den indadvendte nationalisme, men appellerer til den udadvendte solidaritet, som gør, at nabolandene omkring den europæiske region får fredeligere vilkår, og som gør, at vi kan bruge hinanden positivt og ikke bekæmpe hinanden.

Jeg har allerede understreget det mange gange, men jeg vil gerne gøre det en gang til i starten af mit indlæg: Regeringen vil gå ind i dette arbejde med alle vore kræfter. Vi vil ikke sidde med hænderne i skødet og passivt se på, at andre finder svar på den ny tids politiske og økonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer. Vi vil være offensive, vi vil kæmpe for vores lands interesser, og vi vil gøre det hele vejen igennem. Man får os ikke til at vende ryggen til internationale begivenheder, som har stor, stor betydning for det danske samfunds fremtid. Vi viger ikke af stolen, vi viger ikke fra bordet, vi insisterer på at varetage Danmarks og den danske befolknings interesser. Det gør vi også, fordi det her ikke alene drejer sig om, at vi skal gøre som de andre. Det drejer sig ikke alene om, at vi skal tilpasse os de andre eller gå i ét med tapetet. Det drejer sig om, at Danmark også har noget at byde på. Vi har noget at sige, vi har en vision på den europæiske og på den globale scene. Vi skal gøre op med selvtilstrækkeligheden og indelukkeheden.

Aldrig før har vi haft så stor en chance, så gode muligheder som nu for at sætte vort præg på verden, ikke dominere de andre, det kan vi jo ikke, og det skal vi heller ikke bilde os ind at vi kan, men stille og roligt sætte vort præg på verden. Murens fald, den økonomiske globalisering, informationsteknologiens fremstormen har en markant og varig betydning for Europa og for Danmark. Det store, globale internationale marked er her, det kan vi ikke ændre, men vi kan gøre noget andet.

Og her vil jeg godt spille bolden tilbage til venstrefløjen, til Enhedslisten og til SF: Jeg har aldrig forstået, hvorfor Enhedslisten og SF nægter at gå med på holdet, der tilstræber at give markedsökonomien et menneskeligt ansigt. Det hold har man jo været på i Danmark, da vi igennem hundrede år har arbejdet for at give markedsökonomien et menneskeligt ansigt, og det er lykkedes os, og jeg fatter simpelt hen ikke logikken. Når vi når til grænsen, så er vi ikke med længere. En mærkelig logik, i hvert fald mangler der en.